

pù ciàra pàr sta nòt
'ndel sbrìgol del slusór
e 'l baticör de stéle
smòrza 'l susùr del ghirlo

la tèn 'ndel pèt pensieri
che smolesìna i sògni
postadi 'n cima a 'n làres
spetàr el sol che léva

sta nòt la pàr pù ciàra
con quel saór sui làori
dei basi, méi de acàz
che me sas dar col cör

quel vél de séda mòrbia
caréza ai dì pù rùgioi
l'è sésia sul fiorùm
che àsia 'n prà bèl vért

ma mi te g'ài chi arènt
cunàda 'n de 'l strangóš
lašada 'n dói parole
sul sgól de 'n gambinèl

solient sèmpo pù 'n su
'n de 'l ciel, vesìn al mont
a babilòn sul vènt
che 'l fis'cia al sol che nase

l'è dói parole a ti

néo che ris'ciara 'l bosc'

Giuliano